

LETEM ASOCIAČNÍM SVĚTEM

LÉTO 2026

Úvodní slovo prezidenta

Vážení kolegové, drazí hospicáci!

Úsměv nic nestojí! Zato sluší každému a přináší mnoho dobrého. To ukázal o. biskup Pavel Posád, který pro pacienty pracatického hospice sloužil mši svatou. Poté navštívil každého jednoho z našich nemocných. Ženy obdaroval květinou, muže potěšil zlatavým českým mokem. Nešetřil vlídným slovem a zájmem o druhého, jeho životní osudy. Věren svému biskupskému heslu „Zajeď na hlubinu!“ bez přílišných okolků zaváděl řeč na víru, na spásu duše, a především naději na radostné setkání s Kristem. Tváře pacientů se rozjasňovaly, srdce roztávala a ruce nechtěly tu biskupskou ani pustit. Po požehnání na každém z pokojů následovalo posezení s čilejšími pacienty v pergole u občerstvení a neformální konverzace s nimi a s personálem. 🍀

Co po sobě pan biskup zanechal? Napadají mne k tomu slova švýcarského protestantského misionáře Alberta Schweitzera: „Jediné, co bude důležité, až odejdeme, budou stopy lásky, které tu po nás zůstanou.“

Hezký letní čas vám přeje Robert Huneš

Návštěva u prezidenta republiky

Vedení Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče Robert Huneš a Taťána Janoušková seznámili prezidenta Petra Pavla s postavením hospiců, jejich významem a jedinečností v systému zdravotní péče.

Zdroj: Kancelář prezidenta republiky, autor fotografie Tomáš Fongus

Ve středu 20. 5. se na pozvání prezidenta republiky uskutečnilo na Pražském hradě jednání vedení Asociace hospiců s hlavou státu. Představitelé vedení Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče Robert Huneš a Taťána Janoušková seznámili pana prezidenta Petra Pavla s postavením hospiců, jejich významem a jedinečností v systému zdravotní péče. Rovněž i se skutečností jejich chronického podfinancování a požádali jej o pomoc.

Prezident Petr Pavel v minulosti připustil možnost legalizace eutanázie. Tomuto tématu se obě strany věnovaly nejvíce, zazněla řada argumentů pro a proti, ale především byly představeny tři desítky let zkušeností českých a moravských hospiců s umírajícími. Pan prezident měl velké pochopení pro odmítavé stanovisko hospicového hnutí k usmrcování nevyléčitelně nemocných a živě se zajímal právě o zkušenosti hospiců. Zástupci Asociace hlavě státu ukázali některé nové souvislosti. Např. dosvědčili skutečnost z žité praxe, že pro každého nevyléčitelně nemocného, i v nejtěžších situacích, má současná medicína vždy nějaké účinné možnosti pomoci i ve zdánlivě bezvýchodných situacích. Při dobré péči v hospicích, které mají zkušenosti s desítkami tisíc zemřelých, pacienti usmrcení nežádají. *Pro pana prezidenta zásadní informací bylo, že kvalitní péče hospicového typu je pozitivní alternativou k úvahám nad ukracováním lidských životů. Jednání proběhlo vstřícněji a pozitivněji, než jsem očekával. Myslím, že pan prezident byl naším svědectvím zasažen*“, dodal Robert Huneš.

Výroční zpráva 2025

Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče vydala výroční zprávu, která mapuje stav a rozvoj paliativní péče v České republice a přináší ohlédnutí za uplynulým rokem. Dokument shrnuje klíčové milníky, fungování lůžkových i domácích hospiců a poskytuje přehled o zajištění důstojného závěru života pro tisíce pacientů. Prohlédněte si celou zprávu na [Výroční zpráva 2025](#).

Slovy prezidenta Roberta Huneše:

„Hospice jsou nejstarší formou organizované paliativní péče u nás. Před 30 lety, v prosinci 1995, se umírajícím otevřely dveře k laskavé péči v prvním z nich – v Hospici Anežky České v Červeném Kostelci. Postupem času se otevřelo dalších osmnáct v různých koutech České republiky. Aktuálně jsou geograficky dostupné všem potřebným v naší zemi. Následovaly je hospice domácí, byť v tomto druhu péče ještě existují bílá místa na mapě.

Hospice jako celek jsou výkladní skříní českého zdravotnictví. Kvalitativní realita, ať již v personálních parametrech či v hmotném vybavení, významně převyšuje nároky, jež poskytovatelům hospicové a jiné zdravotní péče ukládá legislativa či požadavky zdravotních pojišťoven. Můžeme mít důvod k hrdosti. I na příkladu hospiců se začaly zlepšovat poměry nejen v následné a dlouhodobé péči, ale i v sociálních službách.

Jen škoda, že stát si této náročné služby, která každoročně poslouží mnoha tisícům nevléčitelně nemocných a umírajících neváží více. I na chudším Slovensku jsou úhrady z veřejného zdravotního pojištění pro hospice asi dvojnásobně vyšší, než v ČR...

S odhodláním a pevnou vírou setrváváme v hodnotách, jež nám do vínku vetkla zakladatelka hospicového hnutí v Česku, paní MUDr. Marie Svatošová: "Hospice plní ve společnosti tři role. Krátkodobou – ta je nejviditelnější, proto i nejznámější: špičková odborná a komplexní péče o nemocné s infaustní (smrtelnou) prognózou, o jejich blízké a následně pozůstalé.

Střednědobou – ta je méně známá, ale již s viditelnými plody: edukace zdravotníků i nezdravotníků, s cílem prosadit myšlenku hospice i mimo budovy hospice, všude, kde lidé umírají. A konečně dlouhodobou – tuto roli hospiců si dosud málokdo uvědomuje, avšak její význam je obrovský, ne-li hlavní; zdevastovaná společnost se v hospici postupně uzdravuje – nemocní, jejich blízcí a doprovázející, stážisté, návštěvy a všichni, kdo hospicem projdou, tváří v tvář smrti přehodnocují hierarchii svých hodnot, ujasňují si, co má v životě hodnotu trvalou a co pomíjivou, a dávají si do pořádku vztahy.“

Emeritní prezidentka Asociace a zakladatelka hospicového hnutí v ČR paní Marie Svatošová jeho slova doplnila:

Při čtení úvodního slova kolegy Roberta Huneše k této výroční zprávě se mi vybavuje výrok evangelisty Jana (Jan 4,37) o tom, že jeden seje, jiný sklízí, ale z bohaté úrody se radují oba, a to právem. Platí to nejen v podobenství, ale i v reálu. Platí to i o nás všech, kteří se kdykoliv jakýmkoliv způsobem do hospicového díla zapojili nebo aktuálně zapojují.

Ráda bych teď každému jednomu z nich stiskla ruku, objala ho a ze srdce mu poděkovala. A protože to není v mých možnostech, využívám této příležitosti a všem, kdo mají podíl na našem společném díle, upřímně děkuji.

Denně na vás pamatuji v modlitbě a pevně věřím, že radovat se z toho budeme všichni celou věčnost. Když říkám všichni, mám na mysli opravdu všechny, včetně tzv. „nevěřících“.

Ve svém tvrzení se opírám o Ježíšův výrok v Mt 25,40: „Cokoliv jste učinili jednomu z mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“

Tepřve na věčnosti pochopíme a plně doceníme, jak velkým darem pro nás byli naši nemocní. Kdo komu ve skutečnosti prokázal větší službu...

Stanovisko senátního návrhu novely zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách

Senát projednal novelu zákona o zdravotních službách, kterou předložila senátorka Věra Procházková společně se senátorem Janem Látkou a dalšími zákonodárci. Cílem tohoto senátního návrhu (senátní tisk č. 199) je zásadní ukotvení práva pacientů na paliativní péči a jasné definování postupů na konci života v českém zdravotnickém právu.

Koncem července projednal Senát Parlamentu ČR senátní návrh novely zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, pod nímž jsou podepsáni senátorka Věra Procházková, senátor Jan Látko a skupina dalších zákonodárců. Legislativní iniciativa reaguje na dlouhodobé volání odborné veřejnosti po jasném právním rámci pro zdravotní péči na konci života.

Podle předkladatelů má novela odstranit současné „legislativní vakuum“, které vystavuje zdravotníky riziku soudních sporů a pacientům odpírá jednoznačné záruky na důstojný odchod.

Hlavní pilíře senátního návrhu zákona:

- **Garantované právo na paliativní péči:** Novela výslovně zaručuje, že každý pacient, jehož zdravotní stav to vyžaduje, má zákonný nárok na aktivní a soustavnou podporu zaměřenou na zmírnění utrpení a zachování lidské důstojnosti. Dosavadní definice v zákoně byla pouze dvourádková a nepostačující.
- **Definice neadekvátní léčby:** Zákon nově vymezuje postupy, které jsou pro pacienta v terminálním stádiu zbytečně zatěžující, nepřinášejí reálný prospěch a pouze uměle prodlužují proces umírání.
- **Pravidla pro ukončení neúčelné léčby:** Předloha jasně stanovuje podmínky, za kterých je možné nezačít nebo ukončit život udržující léčbu, pokud je již neúčelná.
- **Terminální tišení bolesti:** Novela právně ukotvuje postupy pro tlumení nesnesitelných bolestí a symptomů v posledních fázích života.
- **Posílení role etických komisí:** V případech, kdy dojde k neshodě mezi lékařem, pacientem či jeho rodinou, definuje zákon jasný komunikační mechanismus a zapojení etické komise.
- **Registr dříve vyslovených přání:** Součástí změn je také záměr založit přehledný registr, který lékařům usnadní přístup k dříve vysloveným přáním pacientů ohledně péče v závěru života.

Vyjádření předkladatelů:

- „Současná legislativa dává lékařům jen velmi malou oporu v situacích, kdy další léčba pacienta pouze trápí, ale už mu nedokáže pomoci. Pohybují se v právním vakuu. Naším cílem je ochránit jak pacienty před nehumánním prodlužováním utrpení, tak samotné zdravotníky před hrozbou právních postihů,“ uvedla k návrhu senátorka Věra Procházková.

Celé znění najdete na [Senát 199](#).

Konemtář APHHP - 29. 7. nakonec senát tento návrh senátorky Procházkové, který skrytě směřoval k umožnění eutanázie, nepřijal. Zásadní podíl na tom mělo odmítavé stanovisko všech devíti oslovených odborných společností, včetně naší České společnosti hospicové péče ČLS JEP.

V. Procházková se následně vyjádřila, že se nevzdá a předloží samostatný návrh zákona na legalizaci eutanázie.

Nový hospic v Královéhradeckém kraji

Na Hradecku skončilo čekání na lůžkový hospic. Nové centrum ve Stěžerách nabízí zázemí pro nemocné i jejich rodiny. V regionu dlouho chybělo lůžkové zařízení určené pro důstojné prožití závěrečné fáze života. Změnu přinesl až začátek letošního června, kdy Oblastní charita Hradec Králové spustila provoz zbrusu nového komplexu v těsném sousedství krajského města.

Od 1. června 2026 mají pacienti s nevyléčitelným onemocněním z Hradce Králové a širokého okolí možnost strávit své poslední dny v moderním, klidném a specializovaném prostředí.

Nový **Lůžkový hospic pro Hradecko** v obci Stěžery vznikl v areálu bývalé školy, kde stavební práce odstartovaly na podzim roku 2024. Realizace ambiciózního projektu vyšla na zhruba 200 milionů korun.

Významnou částí finančně přispěl Královéhradecký kraj, který vznik hospice podpořil částkou téměř 75 milionů korun, a město Hradec Králové s dotací ve výši 30 milionů korun.

Na dovybavení moderní zdravotnickou technikou a lůžky se podílely i soukromé subjekty, jako je Nadace ČEZ či společnost Královéhradecká provozní.

Pomoc pacientům i vyčerpaným rodinám

Nové zařízení disponuje celkovou kapacitou **20 lůžek**, která jsou rozdělena na dvě klíčové oblasti:

- **12 lůžek pro zdravotní hospicovou péči** – určeno pro pacienty v terminálním stádiu, u nichž se personál zaměřuje na tlumení bolestí a symptomů nevyléčitelné nemoci.
- **8 lůžek odlehčovací služby** – pobytová sociální péče, která dává šanci na odpočinek a načerpání sil rodinným příslušníkům, kteří o své blízké jinak dlouhodobě pečují doma.

„Díky podpoře mnoha sponzorů a široké veřejnosti jsme mohli hospic vybavit moderní zdravotnickou technikou a zahájit jeho plnohodnotný provoz,“ uvedl pro média Vojtěch Šůstek, ředitel Oblastní charity Hradec Králové. Zdůraznil, že samozřejmostí jsou přistýlky na pokojích, aby příbuzní mohli být s nemocnými nepřetržitě.

Unikátní komplex paliativních služeb

Areál ve Stěžerách nefunguje pouze jako lůžková stanice. Charita zde vybudovala ucelené zázemí pro celou škálu paliativních potřeb. V budově sídlí také ambulance paliativní medicíny, specializovaná poradna a administrativní i technické zázemí pro terénní Domácí hospicovou péči, která v regionu úspěšně pomáhá rodinám již 14 let. Vzniklo tak jedinečné regionální centrum, které dokáže flexibilně reagovat na potřeby nemocných v jakékoliv fázi jejich odcházení.

Nová budova zaujala i odborníky na architekturu – stavba byla díky svému citlivému řešení vnitrobloku a pokojů orientovaných do zeleně nominována na titul Stavba roku 2026 Královéhradeckého kraje.

Dva hospice, dvě nová vedení

Hospic na Svatém Kopečku v Olomouci a rychnovský Domácí hospic Setkání mají nové paní ředitelky. Podívejte se, kdo se ujímá vedení těchto důležitých služeb a jaké plány mají pro podporu rodin i rozvoj paliativních týmů. Dvě významná a naše členská zařízení hospicové péče prošla v roce 2026 zásadní personální proměnou ve svém vedení. Jak Hospic na Svatém Kopečku v Olomouci, tak Domácí hospic Setkání v Rychnově nad Kněžnou přivítaly nové ředitelky, které střídají dlouholeté manažerky stojící u zrodu či největšího rozkvětu těchto služeb. Ženy, odcházející a nastupující tváře, které mají za úkol zachovat lidskost a vysokou kvalitu péče o lidi v závěru života.

Marta Šťastná stála v čele jediného kamenného hospice v Olomouckém kraji stála úctyhodných 8 let. Svým lidským přístupem, neúnavným nasazením a profesionalitou vybudovala z instituce vysoce respektované pracoviště. Na začátku roku 2026 sama požádala o uvolnění z funkce. Nová ředitelka, Šárka Jelínková (foto), se vedení ujala 1. července 2026. Přichází s bohatými zkušenostmi ze sociálních služeb, kde přes dvacet let pracovala s handicapovanými, seniory a lidmi s demencí. Působila také jako inspektorka kvality a bývalá senátorka. Jejím cílem je udržet hospic jako bezpečné místo úlevy pro pacienty i rodiny.

Dlouholetá ředitelka Domácího hospice Setkání v Rychnově nad Kněžnou, Andrea Kolaříková, spoluzakladatelka organizace, která stála u samých počátků rychnovského domácího hospice a dlouhé roky budovala tým, který dojíždí za nevléčitelně nemocnými přímo do jejich domovů, aby mohli poslední chvíle strávit se svými nejbližšími. V průběhu roku 2026, kdy organizace hledala nové vedení, převzala manažerské kormidlo nástupkyně Marie Žabková (foto). Jako nová statutární ředitelka navazuje na zavedenou tradici terénní paliativní péče v regionu a soustředí se na stabilizaci multidisciplinárního týmu i zajištění financování.

Vedení hospice v Litoměřicích se ujal Ondřej Česal, rodina stála u zrodu hospice

Novým ředitelem Hospice sv. Štěpána v Litoměřicích se od 1. června 2026 stal Mgr. Ondřej Česal, který ve funkci vystřídal Moniku Markovou po jejím třináctiletém působení.

Změna ve vedení přichází v symbolickém roce, kdy toto zdravotnicko-sociální zařízení oslavuje 25 let od svého založení. Pro Česala nejde o neznámé prostředí, jelikož organizaci v jejích začátcích dvanáct let vedl jeho otec a on sám v hospici v minulosti pomáhal jako dobrovolník.

Návrat ke kořenům s manažerskou vizí

Ondřej Česal přichází do čela hospice s jasnými předpoklady, které kombinují profesionální zkušenosti s hlubokým osobním vztahem k místu. Podle oficiálního vyjádření Hospice sv. Štěpána disponuje výbornými manažerskými dovednostmi a dobrou orientací ve zdravotnické problematice.

Zařízení, jehož hlavním posláním je zajištění důstojného konce života bez bolesti a utrpení, staví na vysoké míře empatie. „Naše jedinečnost? Čas na pacienta. Když chce, hrajeme i karty,“ přiblížil filozofii péče nový ředitel v rozhovoru pro portál iDnes.cz.

Olga Menzelová o péči svého manžela Jiřího

Olga Menzelová je úspěšná producentka, matka tří dětí a zakladatelkou Nadačního fondu Jiřího Menzela. S oscarovým režisérem Jiřím Menzelem prožila dlouhých 22 let. Ačkoliv její manžel téměř před šesti lety zemřel, dodnes na něj vzpomíná s velikou láskou.

V rozhovorech otevřeně přiznává, že jeho odchod byl tou nejhorší a nejbolestivější událostí v jejím životě. Jak to všechno zvládla a proč je tak důležitá domácí nebo hospicová péče zopakovala i nám.

S manželem Jiřím Menzelem vás dělil čtyřicetiletý věkový rozdíl. Pocítila jste to někdy ve vztahu?

Na začátku vůbec ne, protože Jiří byl svou povahou hravý kluk. Ostatně je to patrné i z jeho

tvorby – jeho filmy a divadelní hry jsou veselé a hravé. Neuvěřitelně jsme si sedli. Říká se, že protiklady se přitahují, a u nás to bylo jednoznačné. Ovlivňovali jsme se vzájemně a měnili se. Bylo to výjimečné.

Jak náročná byla domácí péče o vašeho nemocného muže?

Bylo to nesmírně těžké, psychicky i fyzicky. Jiří byl po operaci hlavy upoután na lůžko a invalidní vozík. Museli jsme upravit byt, pořídit polohovací postel a zdravotní pomůcky. Sama bych to nezvládla, proto jsem sestavila tým asistentek a fyzioterapeutů. Denně jsme s ním rehabilitovali, cvičili a zapojovala jsem i dcery. Chtěla jsem pro něj za každou cenu udržet normální domácí prostředí a co nejlepší kvalitu života. Byl to nepřetržitý režim 24 hodin denně, 7 dní v týdnu. Byla to ta nejhorší a nejtěžší událost v mém životě. Už jednou jsme doma překonali oboustranný zápal plic. Pak ale dostal covidový zápal plic a najednou se to celé zhouplo. Samotné odcházení trvalo dlouho. Člověk žije v iluzi z filmů, kde je umírání rychlé – vydechnout, nadechnout a hotovo. Jenže tak to není. Jeho tělo bojovalo dlouho a já si chvílemi myslela, že to sama nezvládnou.

Jiří mohl strávit své poslední chvíle doma. Pomohlo vám to se s ním lépe rozloučit?

Ano, přišlo mi hezké, že byl ještě docela dlouho doma. Postarali jsme se o něj, umyli ho a krásně oblékli. Všechno proběhlo v klidu. Byl to pro mě velký zážitek, ze kterého se doted' vzpomínám. Rozumem si člověk ledacos odůvodní, ale emoce doznívají dlouhou dobu.

Jak jste tento obrovský tlak a smutek zvládala v běžném životě?

Zpětně si říkám, že jsem možná měla vyhledat odbornou pomoc. Jakmile o tom někdo promluvil, hned jsem brečela. Nedalo se s tím fungovat. Lidé byli v rozpacích a spousta z nich se mě bála zeptat nebo se mi vyhýbali, což dnes chápu. Nakonec jsem si nechala napsat antidepressiva. Velmi mi ulevila a pomohla mi sžít se se situací. Musela jsem přece fungovat kvůli dětem, aby neviděly mámu neustále uřvanou.

Nabízí se poslední otázka, to všechno vás vedlo k založení Nadačního fondu?

Ty tři roky intenzivní, čtyřicetihodinové péče mi ale otevřely oči. Zjistila jsem, jak je domácí péče o těžce nemocného člověka psychicky, fyzicky a hlavně finančně náročná. My jsme s Jirkou měli obrovské štěstí, že jsme měli úspory, které původně měly jít dcerám na studia. Všechny jsme je použili na zaplacení asistentů, rehabilitací a pomůcek. Uvědomila jsem si ale, kolik úžasných umělců, kteří celý život rozdávali lidem radost, takové finanční zázemí na sklonku života prostě nemá. Veřejnost si často myslí, že slavní herci nebo režiséři jsou pohádkově bohatí. Mnohdy mají kvůli nemoci mizivé důchody a na kvalitní péči nedosáhnou. To byl ten hlavní impuls. Nechtěla jsem, aby ty těžké tři roky byly jen bolestnou vzpomínkou. Chtěla jsem naši zkušenost proměnit v něco smysluplného. Založila jsem nadační fond proto, aby i ostatní zasloužilí umělci, kteří se ocitnou v sociální a zdravotní nouzi, dostali stejnou šanci jako Jirka – možnost dožít důstojně, bez bolesti a obklopeni svými nejbližšími

1.HOSPICKEMP 2026 aneb HOSPICÁCI SOBĚ! na Pecce

Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče zakládá novou tradici setkávání. Letos poprvé v podhůří Krkonoš propojí profesní vzdělávání s rodinným programem. Práce v paliativní péči přináší obrovské emoce a vyžaduje neustálé posilování psychické odolnosti i profesních dovedností. Asociace proto připravila třídenní setkání určené pro lékaře, sociální pracovníky, zdravotní sestry a ošetřovatele. Hlavním cílem je vytvořit dlouhodobě udržitelnou komunitu, kde mohou specialisté z celé republiky sdílet své zkušenosti a čerpat vzájemnou podporu. Myslíme také na také na rodiny účastníků, celá akce počítá s přítomností dětí ve věku 6 až 12 let.

Třídenní vzdělávací a rozvojové komunitní setkání určené pro pracovníky v hospicové a paliativní péči od **23. do 25. září 2026**. Akce „Co se děje mezi námi a pacientem“ se uskuteční v areálu Koupaliště a kempu Pecka v Podkrkonoší.

Program je rozdělen do tří dnů a vyvažuje odbornou část s neformální zábavou:

Středa: Po dopoledním příjezdu a společném obědě odstartuje hlavní vzdělávací blok s lektorkou Míšou Hníkovou na **téma „Co se děje mezi námi a pacientem“**. Účastníci se zaměří na reflexi vztahů a komunikaci v praxi. Paralelně s tím bude pro děti připraven sportovní a kreativní program pod vedením animátora. Večer zakončí společný táborák.

Čtvrtek: Dopoledne naváže druhá část vzdělávacího bloku, zatímco děti budou opět rozvíjet své dovednosti s lektory. Odpoledne je na programu společný výlet na hrad Pecka spojený s komentovanou prohlídkou. Den uzavře rezervace volejbalového hřiště a volná zábava.

Pátek: Závěrečný den přinese prostor pro reflexi celého programu, sdílení čerstvých dovedností a dopolední odjezd účastníků domů.

Tento jedinečný koncept umožňuje unaveným profesionálům načerpat nové síly, vzdělávat se a zároveň strávit kvalitní čas se svými nejbližšími.

KONFERENCE v IKEMu

Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče otevírá klíčovou debatu o budoucnosti paliativní péče v České republice.

Dne **11. listopadu 2026** se v pražském institutu IKEM uskuteční diskusní fórum s pracovním názvem **„Co dnes znamená kvalita hospicové péče“**. Demografická výzva pro celou společnost. Potřeba kvalitní péče o vážně nemocné a umírající v nadcházejících letech výrazně poroste. Čelíme zásadním společenským a demografickým změnám, zejména stárnutí populace. Tento trend přinese obrovský tlak nejen na zdravotní a sociální systém, ale také na samotné rodiny, které o své blízké pečují. Konference proto nabídne nezbytný širší pohled na tyto proměny a otevře diskuzi o tom, jak se na ně jako společnost musíme

připravit. Co dnes znamená kvalita? Hlavním cílem setkání je vyvolat otevřenou odbornou i společenskou debatu o definici a standardech kvality na konci lidského života. Účastníci se zaměří na to, jak efektivně propojovat zdravotní a sociální služby, jak zajistit důstojné podmínky pro pacienty a jak systematicky podporovat jejich rodiny.

Budoucnost paliativní péče v Česku: Demografická proměna společnosti vyžaduje novou definici kvality

Česká společnost prochází tichou, ale zásadní proměnou. Prodlužování lidského věku a nezvratné demografické změny staví zdravotní i sociální systém před výzvy, které již nelze přehlížet. Výrazně roste počet lidí, kteří závěr svého života tráví s chronickým či nevyléčitelným onemocněním. Tento trend s sebou přináší naléhavou otázku: Jak zajistit, aby byl konec života prožit důstojně, bez zbytečného utrpení a v prostředí, které respektuje přání pacienta?

Společnost stárne, systém se musí přizpůsobit

Abychom mohli správně definovat kvalitu péče o lidi na konci života, musíme se nejprve podívat na širší společenský kontext. Statistické prognózy mluví jasně – v následujících letech bude strmě přibývat seniorů a pacientů s komplexními zdravotními potřebami. Tento vývoj zasáhne nejen nemocnice a lůžková zařízení, ale dopadne na celý zdravotní a sociální systém.

Změna se však netýká pouze institucí. Klíčovou roli hrají rodiny umírajících, které často nesou obrovskou psychickou, fyzickou i finanční zátěž. Konference v IKEM proto nabídne nezbytný nadhled nad těmito demografickými trendy. Ukáže, jak se promění potřeba nemocných a co bude tato transformace znamenat pro celou naši společnost.

Hledání nových standardů kvality

Co tedy dnes skutečně znamená „kvalita“ v hospicové péči? Už dávno to není jen o tlumení fyzické bolesti. Moderní paliativní medicína a hospicová péče nahlíží na člověka holisticky. Kvalita v tomto pojetí zahrnuje:

- **Dostupnost a kontinuitu:** Pacient by měl mít přístup ke specializované péči bez ohledu na region, a to jak v lůžkovém hospici, tak ve vlastním domácím prostředí prostřednictvím mobilních hospiců.
- **Multidisciplinární přístup:** Propojení lékařů, zdravotních sester, sociálních pracovníků, psychologů a duchovních do jednoho fungujícího týmu.
- **Podporu blízkých:** Systémovou pomoc a poradenství pro rodiny, které o nemocného pečují, a to i v období zármutku po jeho odchodu.
- **Komunikaci a respekt:** Otevřený dialog o prognóze a respektování dříve vyslovených přání pacienta.

Konference jako most mezi odborníky a veřejností

Setkání v IKEM si klade za cíl propojit špičkové odborníky z praxe, akademickou sféru, tvůrce legislativy i zástupce veřejného života. Pouze společným tlakem a sdílením dobré praxe lze dosáhnout toho, aby se kvalitní paliativní péče stala standardem, nikoliv výsadou.

Listopadové setkání tak bude důležitým milníkem v diskuzi o tom, jak přizpůsobit český sociální a zdravotní systém realitě 21. století a jak zajistit, aby byl závěr života vnímán jako plnohodnotná a důstojná součást lidského bytí.

Podrobnosti přineseme začátkem září.

VIII. Národní pouť za hospice 24. dubna 2027

Vážení a milí přátelé, kolegové, pracovníci, dobrovolníci a hospicáci, dovolujeme si vás upřímně pozvat na další jarní **VIII. Národní pouť za hospice**, která se bude v sobotu **24. dubna 2027**.

Přijďte s námi společně poděkovat za dar hospicové péče, vyprosit sílu pro ty, kteří pečují o nevyléčitelně nemocné, a vzpomenout na ty, kteří nás již opustili. Tato pouť je příležitostí k duchovnímu posílení, sdílení zkušeností a vyjádření sounáležitosti s myšlenkou důstojného konce lidského života. Celebrovat bude **Mons. Zdeněk Wasserbauer**, pomocný biskup pražský, a **kde se potkáme, to vám brzy prozradíme!**

Vaše přítomnost bude velkým povzbuzením pro celé hospicové hnutí v České republice.

Těšíme se na společné setkání!

Plánovaná vydávání našeho magazínu:

- Září – vydání 1. září, rozhovor Marek Orko Vácha
- Říjen – vydání 1. října, rozhovor Marek Eben
- Listopad – 1. listopadu, rozhovor Ester Janečková
- Prosinec a vánoční speciál

Hezké léto...

V Praze dne 10. srpna 2026

Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče

Karlovo náměstí 317/5, 128 01 Praha 2

propagace@asociacehospicu.cz, 602 733 992

Na vaše příspěvky, názory a připomínky se těší Daniela Poupová